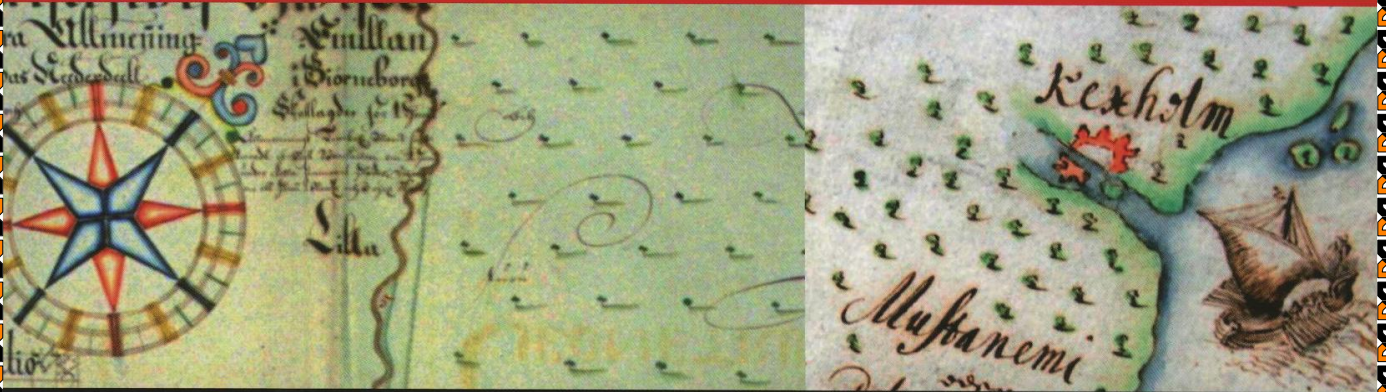

Kannaksen Mykrät

JÄSENLEHTI n:o 21 - 1/2010 - joulukuu

Mykrät

Karjalankannakselta

Kannaksen Mykrät
-sukuseura 2010

Mykrät Karjalan- kannakselta

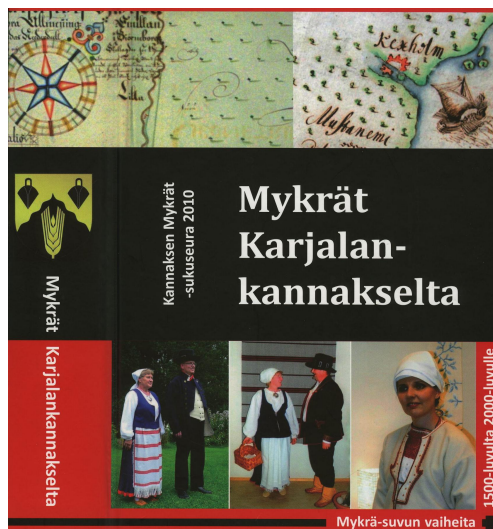
1500-luvulta 2000-luvulle

Mykrä-suvun vaiheita

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry:n jäsenlehti
info[ät]mykrat.net ★ www.mykrat.net

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry

- ☞ Perustettu 28.11.1999, merkitty yhdistysrekisteriin 1.3.2001
- ☞ Jäseniä n. 350, joista varsinaisia jäseniä n. 150
- ☞ Yhteystiedot:
  - Sähköposti [info\[ät\]mykrat.net](mailto:info@mykrat.net)
  - Kotisivu www.mykrat.net
  - Postiosoite c/o Janne Mykrä, Piiankuja 4, 11710 RIIHIMÄKI
- ☞ Jäsenlehden toimitus:
  - Juhana Mykrä • [juhana.mykra\[ät\]gmail.com](mailto:juhana.mykra@gmail.com)
  - Sukuseuran jäsenet ja muut sukulaiset
- ☞ Jäsenlehden painatus: *Copy-Set Oy, Helsinki*

Jäsenlehden kansikuva:

Elokuussa 2010 julkaistun Kannaksen Mykrien sukukirjan etukannen ja selkämymyksen kuvitusta. Selkämymyksessä on 1600-luvun maakirjakartan kompassiruuus ja sukuseuran vaakuna. Etukannessa maakirjakartan kuvitusta sekä valokuvia Mykristä kansallispuvuissa.

SISÄLLYS n:o 21 - 1/2010 - JOULUKUU

PUHEENJOHTAJAN PALSTA	3
VUODEN SUKUKIRJA 2010 -KILPAILU	3
KANNAKSEN MYKRIEN SUKUKIRJAN JULKAISU SUKUTAPAAMISEN YHTEYDESSÄ PORISSA	4
SUKUKIRJA KUULUTKO SUKUUNI -TAPAHTUMASSA	7
SUVUT KOHTAAVAT VIIPURISSA 29. – 31.7.2011	7
KETTUISÄ KIIPELISSÄ -SATUKIRJA	8
VISIITILLÄ VIIPURISSA	9
JUNALLA VIIPURISTA HANNILAN KAUTTA ANTREAAN JA EDELLEEN HIITOLAAN	11
SIIRTOKARJALAISTEN ELÄMÄÄ POHJANMAALLA	13
STANDAARIN JA ISÄNNÄNVIIRIN LISÄTILAUKSET	14
MYKRÄN SUVUSSA TAPAHTUU	15
Jäsenten merkkipäivät 2010	15
Kuolleita	15
Sukuun syntyneitä lapsia	15
ILMOITUKSIA	16
Vuoden 2011 jäsenmaksusuoritukset	16

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hyvä sukuseuran jäsen

Kuluva vuosi on ollut sukuseuramme toiminnan kannalta monella tapaa tietynlainen taitekohta. Elokuussa pidimme viidennen sukujuhlat Porin Suomalaisella Klubilla. Sukujuhilla julkaistiin lähes kymmenen vuotta valmisteilla ollut sukukirja. Vuoden aikana sukuseuramme rekisteröinnistä yhdistysrekisteriin tuli myös kuluneeksi täydet kymmenen vuotta.

Sukuseuramme on siis toiminut varsin aktiivisesti jo yli vuosikymmenen ajan. Kun toimintaa viime vuosituhannen lopulla aloiteltiin, ei luonnollisestikaan voitu edes kuvitella miten laajaksi toiminta lopulta muodostuisi. Mykrä-suku on kooltaan suhteellisen pieni, joten erityisen ilahduttavaa on ollut huomata kuinka hyvin sukuseura ja sen toiminta on vastaanotettu suvun jäsenten keskuudessa.

Sukukirjan laatiminen oli viimeisen kahden vuoden ajan sukuseuran aktiiveja eniten työllistänyt projekti. On ollut hienoa huomata, että sukukirjan vuoksi tehty työ ei näytä menneen hukkaan. Sukukirjoja on ennakkotilausten ja sukujuhissa myytyjen kappaleiden lisäksi myyty myös syksyn aikana. Käytännössä sukukirjan 200 kappaleen painos onkin jo loppuunmyyty. Kiitos kaikille sukukirjan hankkineille kiinnostuksesta sukumme vaiheita kohtaan. Sukukirjamme muuten osallistuu Suomen Sukututkimusseuran vuoden sukukirja -kilpailuun. Saapa nähdä kuinka siinä kisassa käy.

Juhana Mykrä on koko sukuseuramme toiminnan ajan toiminut sukuseuran puheenjohtajana. Juhana on ollut keskushenkilö, joka on ainutlaatuisella tavalla yhdistänyt eri sukuhaaroja toisiinsa ja tehnyt tuiki tärkeää perustyötä sukumme sukututkimukseen ja sukuseuratoimintaan liittyen. Erityisen merkittävä Juhanan rooli oli viimeisen kahden vuoden aikana tiivistyneellä tahdilla valmistellun sukukirjan tekemisessä. Juhana luopui kesällä puheenjohtajuudesta, mutta onneksi hän on edelleen tiiviisti mukana sukuseuran toiminnassa. Tämäkin jäsenlehti on Juhanan koorama. Haluan vielä tässä yhteydessä kiittää Juhanaa hänen tekemästään merkittävästä työstä sukuseuramme hyväksi.

Sukuseuran toiminnassa on kiireisen vuoden jälkeen tarkoitus edetä hetken aikaa hieman rauhallisemmin. Omia tapahtumia ei ensi vuodelle ole luvassa. Ajatuksena kuitenkin on, että jos riittävästi innokkaita löytyy, voisimme osallistua Karjalan Liiton järjestämään Suvut kohtaavat Viipurissa -tapahtumaan. Lisätietoja tapahtumasta löytyy muualta tästä lehdestä.

Hyvää joulua ja riemukasta uutta vuotta 2011 toivottaen.

Janne Mykrä
sukuseuran hallituksen puheenjohtaja

VUODEN SUKUKIRJA 2010 -KILPAILU

Kannaksen Mykrät -sukuseura lahjoitti Suomen Sukututkimusseuran kirjastolle Mykrät Karjalankannakselta -sukukirjan, joka osallistuu samalla Vuoden sukukirja 2010 -kilpailuun. Kirjastonhoitaja Vuokko Pärssinen-Tainio kiitti sydämellisesti lahjoituksesta viestissään 27.11.2010.

Suomen Sukututkimusseuran kirjastossa on nykyisin yli 45 000 nidettä, joista valtaosa on saatu lahjoituksina tai vaihtoina. Kirjasto on avoin kaikille tutkijoille. Suurin osa aineistosta on nykyisin luetteloituna kirjastotietokantaan, joka on Internetissä selattavissa. Kirjoja saa myös kaukolainaksi muihin kirjastoihin. Asiakas tilaa silloin kaukolainan oman paikkakuntansa kirjastosta, eikä Sukututkimusseuran kirjastokorttia tarvita. Sukututkimusseuran kirjasto sijaitsee Helsingissä (Liisankatu 16 A).

KANNAKSEN MYKRIEN SUKUKIRJAN JULKAISU SUKUTAPAAMISEN YHTEYDESSÄ PORISSA

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry juhli 28.8.2010 Porin Suomalaisella Klubilla julkaisemalla sukukirjan. Oman kirjan kokoaminen on ollut 10-vuotiaan seuran haaveena alusta asti. Järjestyksessään viidennet sukujuhlat huipentuivat kirjapaketin avaamiseen, "Mykrät Karjalankannakselta – Mykrä-suvun vaiheita 1500-uvulta 2000-luvulle" näki päivänvalon suosionosoitusten saatteessa. Uunituoreen kirjan julkistamista oli todistamassa reilut sata henkeä.

Sukukirjatoimikunnan vetäjä Janne Mykrä totesi, että sukukirja on suvulle enemmän kuin kirja. Se on symboli, joka luo yhteenkuuluvuuden tunnetta, yhdistää suvun nykyiset vaiheet aikaisempaan ja antaa toivoa tulevaan. Kirjaa voi pitää kädessä, se on kouriintuntuva, sitä voi selata ja silittää, mutta myös rypistää. Aivan kuten tekee elämäkin.

Sukukirja yhdistää suvun esivanhempien ja nykypolvien elämänvaiheita yhdeksi kokonaisuudeksi, Mykrä-suvun tarinaksi. Kirjassa kerrataan sukuseuran perustamiseen johtaneet vaiheet sekä historiikki. Mykrien sukuhaarat esitellään asuinpaikkoineen ja annetaan Mykriin liittyvää nimitietoa.

Oma osansa on katsaus Mykrien vaiheisiin historian virrassa. Keskeisenä kirjassa ovat suvun henkilöihin ja tapahtumiin liittyvät tarinat sekä kotona Karjalassa, evakossa että uusilla asuin-joilla.

Perhetauluja kirjassa on kaikkiaan lähes 900 lähtien 1690-luvun kantaisästä Pekka Matinpoika Mykrästä, joka oli torpparina puolisonsa Maria Eerikintytär Siitarin kanssa Antrean Saviniemessä. Saviniemestä Mykrät muuttivat Hiitolaan, mistä versoivat Mykrä-suvun suurimmat haarat.

Sukututkija, tohtori Kari-Matti Piilahti esitteli laatimansa katsauksen suvun varhaisvaiheisiin ennen Pekka Matinpoikaa, eli luurankojen paljastamisen kaapista, kuten hän leikkimielisesti totesi. Tehtävä osoittautui arvioitua vaikeammaksi. Nimenkantajina Mykriä esiintyy eri puolilla Karjalaa, mutta yhdistävää tekijää tutkimuksen kohteena olevaan sukuun ei ole löytynyt. Sukunimen vaihtuminen läntisellä Kannaksella oli yleistä, mikä osaltaan vaikeutti yhteyksien jäljittämistä. Kuten sukututkimuksessa yleensä, joudutaan tässäkin tapauksessa laittamaan varauksia ja tekemään olettamuksia. Todennäköistä kuitenkin on, että Saviniemeen Pekka on muuttanut Antrean Rähikkalasta, ja hänen isänsä onkin sukunimeltään Pöhö. Mykrä-nimen Pekka Matinpoika otti Saviniemen kuninkaankartanoon kuuluvasta Mykrästä. Luurangot kolisivat kaapissaan, mutta se ei horjuttanut Mykriä. Sukuseuran ei tarvitse vaihtaa nimeään, sillä siksi vanhat, vahvat ja koetellut ovat Mykrien juuret.

Vaikka kirja varastikin sukujuhlilla pääosan, myös muulle ohjelmalle jäi aikaa. Hiitolan lauluryhmä Evakot esitti sekä reipasta että herkempää veisua, joka vei koskettavasti mielet kotiin Karjalaan. Perinteiset arpajaiset viihdyttivät yleisöä, ja voittoja riitti lähes kaikille arpoja lunastaneille. Karjalaiseen tapaan iloinen puheensorina täytti käytävät, kun taas tavattiin.

Suvun ansioituneita edustajia muistettiin kunniajäsenyydellä. Tällä kertaa Vuorossa olivat Elvi Heinonen ja Viljo Mykrä. Molemmat ovat antaneet muistelullaan korvaamatonta tietoa sukukirjastoon ja sukukirjaan.

Sukuseuran perustamisesta lähtien puheenjohtajana toiminut Juhana Mykrä luopui tehtävästä, mutta jatkaa seuran sukututkijana ja asiantuntijana. Juhanan panos seuran toiminnalle ja sukukirjalle on ollut valtava, josta kiitoksena hänet kukitettiin. Ilman Juhanan perustutkimusta ja kirjan taittamista olisi haaveen toteutuminen vielä vuosien päässä. Puheessaan Juhana kertoi lep-poisaan tapaansa sukuseuran perustamisesta ja saavutuksista unohtamatta kiittää varsinaista primus motoria, eli kaikkia sukulaisia, seuran jäseniä ja suvun ystäviä, jotka ylläpitävät sukuhenkä, siirtävät sitä nuoremmille ja saapuvat jakamaan sitä sukujuhlille. Sukuseuratyöllä on vanha perustus, jonka varaan voidaan rakentaa. Pienestä purosta on kasvanut suuri virta.

Vuosikokouksessa sukuseuran uudeksi puheenjohtajaksi valittiin seuran toinen voimahahmo, pitkään sihteerinä toiminut ja sukukirjahanketta vetänyt Janne Mykrä. Muina jäsenenä hallitukseen valittiin Pirkko Eriksson, Sari Kangasniemi, Timo Mykrä, Raija Pasanen ja Marja Tanninen sekä varajäseniksi Jorma Mykrä ja Tapio Mykrä.

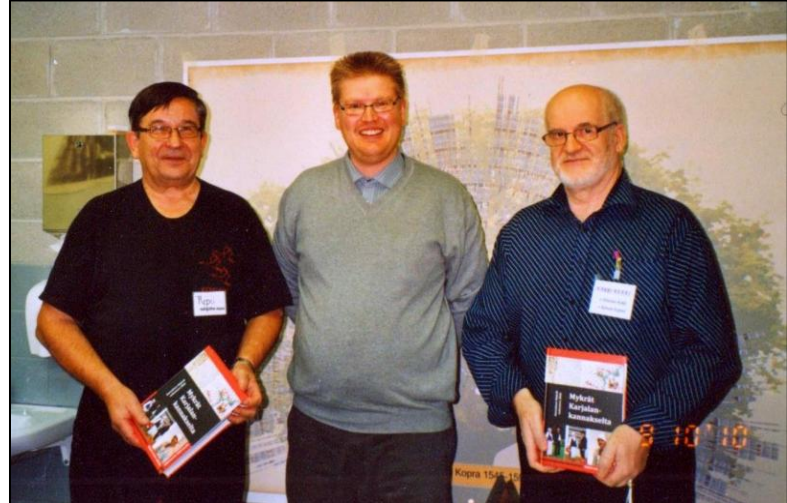
Juhlat päätettiin perinteiseen tapaan Karjalaisten lauluun.

Timo Mykrä

sukuseuran sihteeri

SUKUKIRJA KUULUTKO SUKUUNI -TAPAHTUMASSA

Sukuseuran puheenjohtaja Janne Mykrä oli mukana Kuulutko sukuuni -sukututkimus-tapahtumassa Vantaalla 9..10.2010. Tapahtuman yhteydessä järjestettiin myös Karjalaisten sukuyhteisöjen liiton vuosikokous. Liiton toimikuntaan kuuluva puheenjohtajamme luovutti Karjalan Liiton toiminnanjohtajalle Kannaksen Mykrien uuden sukukirjan. Oman kappaleensa saivat myös kirjan tekemisessä avustaneet karjalaiset sukututkijat Veikko Repo ja Harri Kekki.

SUVUT KOHTAAVAT VIIPURISSA 29. – 31.7.2011

Karjalan Liitto, Karjalaisten sukuyhteisöjen liitto, Karjala-lehti, Sukuseurojen keskusliitto ja Sukuviesti-lehti kutsuvat mukaan sukuja, sukuseuroja sekä pitäjaseuroja **Suvut kohtaavat Viipurissa** -tapahtumaan. Kannaksen Mykrät -sukuseura osallistunee tapahtumaan ja kiinnostuksesta riippuen järjestää retken Antrean Hannilan kautta Hiitolaan.

Oheinen teksti on poimittu Lomalinja -matkatoimiston nettisivujen tiedotteesta osoitteessa http://lomalinja.com/suvut_kohtaavat_viipurissa

Suvut kohtasivat viime kesänä Käkisalmissa ja nyt on vuorossa tapaaminen Viipurissa. Ennen yhteistä kokoontumista Viipurissa tai kokoontumisen jälkeen, on mahdollisuus tehdä suvuittain retki omaan kotikylään. Jokaisessa bussissa on ”oman kylän, pitäjaseuran asiantuntija”, joka kertoo pitäjän suvuista, tapahtumista ja historiasta.

Yhteinen sukujen tapahtuma alkaa lauataina 30.7. aamupäivällä kirkkokonsertilla ja iltapäivällä kokoontutaan Monrepos-puistoon nauttimaan yhteinen Piknik-lounas. Oma eväskori lempijuomineen ja viltteineen! Puistossa on tunnelmaa ja ohjelmaa on tarjolla kaikenikäisille: kamarimusiikkia, sirkustaidetta, haitarisoittoa, laulua, leikkiä... Päivän päätteeksi on kaupunkisuunnistus – kävellen tutustutaan viipurilaisiin sukuihin, taloihin ja tapahtumiin. Mahdollisuus on varata kolmen, kahden tai yhden päivän matka. Matkan voi tehdä bussilla, junalla tai viisumivapaasti laivalla.

Lisätietoja antavat: Karjalan Liitto, Saija Pelvas, saija.pelvas@karjalanliitto.fi, 09 7288 1715
 Karjalaisten sukuyhteisöjen liitto, Eija Hatakka-Peltonen, eija.hatakka-peltonen@pp6.inet.fi, 050 5125 557
 Karjala-lehti, Tuula Eskelinen, tuula.eskelinen@karjala-lehti.fi, 05 5414 631
 Sukuseurojen Keskusliitto ja Sukuviesti-lehti, Eine Kuismen, toimisto@suvut.fi, 09 4369 9450

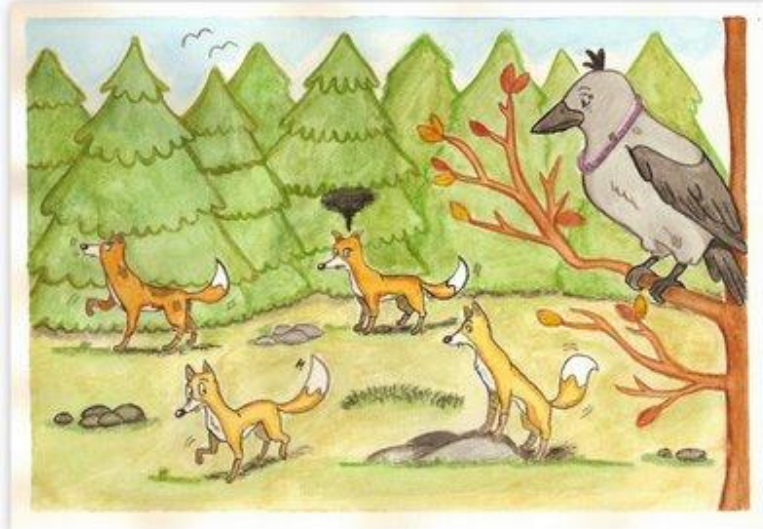
Lue myös Kempaisten sukuseuran matkasta 2010

http://suvut.genealogia.fi/kempainen/matka_karjala2010.htm

KETTUISÄ KIIPELISSÄ -SATUKIRJA

Vuoden 2010 lopulla julkaistiin uusi satukirja, jonka tekijöinä ovat Kuusankoskelta kotoisin olevat siskokset Anu ja Jutta Mykrä. Anu on Bilnäsissä asuva kuvataiteilija ja Jutta käy Kuusankosken luokiota. Kyseessä on heidän ensimmäinen yhteinen projektinsa. Kirjaa varten on saatu apurahaa Kymin 100-vuotissäätiöltä.

”Kettuisä kiipelissä” -satukirja kertoo kettuisän katoamisesta käynnistyvästä, jännittävästä seikkailusta, ystävydestä ja itsensä voittamisesta. Kirjassa seikkailevat mm. karjalaa haastava tonttu ja kuusaan murretta puhuva myyrä. Kirja on nelivärinen ja pehmeäkantinen.

Kirjaa voi tilata suoraan tekijöiltä:

- puh. 044 5888569 (Anu)
- puh. 040 7537996 (Jutta)
- kaikensain [ät] yahoo.com

Kirjan hinta: 15 eur / kpl, 40 eur / 3 kpl, 65 eur / 5 kpl. Postituskulut lisätään lähetyksen hintaan.

VISIITILLÄ VIIPURISSA

Viipuri-keskus järjesti taannoin keväällä teemamatkan Viipurin kaupunginosiin. Oppaana matkalla oli yksi Suomen parhaista Viipuri-asiantuntijoista rakennusarkkitehti Juha Lankinen. Hän on syntyperäinen viipurilainen ja sai jo verenperintönä kaupungin suoniinsa, sillä isä Jalmari Lankinen, toimi Viipurissa arkkitehtina.

Jos on vähänkin tutustunut vanhaan ja nykyiseen Viipuriin ei ole voinut olla törmäämättä Lankisiin. Suomalaisen Viipurin dokumentaatio olisi paljon köyhempi ilman Jalmari Lankisen pitkäikäisyyttä ja neuvokkuutta. Lähdön valmisteluun rakkaasta kaupungista ei jäänyt aikaa. Pöytähopeat ja muut arvoesineet saivat jäädä, mutta Viipurin rakennuskannan valokuvien negatiivit pakattiin huolellisesti taulujen väliin ja pelastettiin jälkipolville. Tästä saamme kiittää mm. Lappeenrannan kaupunginmuseossa olevaa Juha Lankisen johdolla rakennettua pienoismallia, jota ei muuten olisi. Samalle perustalle tehdään parhaillaan Tampereen ammattikorkeakoulun voimin virtuaali-Viipuria.

Mainion oppaan seurassa kierrettiin ensin Linnoitus eli vanha keskusta-alue. Asiatiedon lisäksi Juha Lankinen osoittautui myös mainioksi tarinankertojaksi, mikä elävöitti rakennuksia ja miljööttä puhumattakaan jo bussimatkan aikana kuultuja sattumuksia aikaisemmilta Viipurin reissuilta. Puhuihan Lankinen lähes 400 matkan kokemuksella. Linnoituksen alueella sijaitsevat Viipurin tunnetuimmat maamerkit, vanha kellotorni ja linna. Kallioiselle mäelle rakennettu Linnoitus on vanhinta Viipuria komeine rakennuksineen. Osa taloista on joltisessakin kunnossa, mutta valitettavan paljon on vielä parannettavaa. Kurjimmilta näyttävät edelleen raunioina törröttävät vanhan tuomiokirkon ja maaseurakunnan kirkon jäänteet. Muuten elämä Viipurissa näyttää vilkastuneen ja vaurastuneen.

Paljon on pohdittu miten Viipurin vanhan rakennuskannan olisi käynyt, jos kaupunki olisi pysynyt Suomella. Meillä purettiin 1950–70 -lukuilla surutta paljon kulttuurihistoriallista ja kaupunkikuvalisesta arvokasta ympäristöä mm. asuinkaupungissani Turussa. Juha Lankinen uskoo, että näin ei olisi käynyt Viipurissa. Linnoituksen alueella kadut oikaistiin, mutta vanha tonttijako säilytettiin ennallaan. Vaikka kadut olivat suorina, niin kortteleiden sisään jääneet osat noudattivat vanhaa keskiajalta periytyvää tonttijakoa. Rakennukset olivat sikinsokin. Tämä tarkoitti, että pystyäkseen rakentamaan uutta, olisi rakentajan pitänyt ostaa koko kortteli. Koska halvempaa rakennusmaata oli saatavilla aivan keskustan tuntumassa, ei kokonaista korttelia kannattanut ostaa. Näin Linnoitus olisi säilynyt ennallaan.

Päivän huippenuksena piti olla Juha Lankisen kuvakavalkadi ja luento suomalaisesta Viipurista. Pahaksi onneksi tietokone hajosi juuri ennen matkaa ja Viipurin diaprojektorista paloi lamppu. Näin varajärjestelmäkin petti. Vastoinkäymisistä huolimatta saimme kuulla antoisan esityksen.

Viipurissa ei ollut paljoa teollisuutta, vaan se oli ennen kaikkea kauppa-, kulttuuri- ja koulukaupunki. Unohtaa ei sovi myöskään vilkasta liikenteellistä asemaa ja varuskuntaa, jolla on ollut aina suuri merkitys kaupungille. Viipurin iloisesta ilmapiiristä ja seuraelämästä kuulee vieläkin tarinoita. Torkkelin puistossa sijainnut Espilä oli Suomen tunnetuimpia ravintoloita, kuten myös Lehtovaara, joka jatkaa edelleen Helsingissä. Suhteutettuna asukaslukuun ja pinta-alaan Viipurissa oli eniten ravintoloita Suomessa. Taiteilijat ja varakkaat kauppahuoneet pitivät yllä vireää kulttuurielämää. Varsinkin teatteri oli maankuulu.

Illalla vaihdoimme mukulakivet laineille. Mereltä kaupungin siluetti piirtyi komeana taivaanrantaan. Monrepos'n puiston upeat rantakalliot heijastuivat tyveneeseen veteen. Parempaa risteilysäätä ei olisi voinut toivoa. Tämän olivat huomanneet myös paikalliset asukkaat, sillä kallioilla oli väkeä viettämässä lauantai-iltaa: onki – hyvää seuraa - votkaa ja zakuskaa, ja nuorisolla pussikaljaa kuten meilläkin.

Matkan toinen päivä aukeni sateisena. Aamulla oli aikaa tutustua omin päin kaupunkiin. Käytin ajan tehokkaasti ja kiersin Linnoituksen ne osat, jotka edellisenä päivänä jäivät käymättä. Uno Ullbergin piirtämä taidemuseo kohoaa ylväänä Pantsarlahden bastionilla. Alvar Aallon kirjastoa yritetään sitkeästi kohentaa, mutta yrityksistä huolimatta se on edelleen surkeassa kunnossa. Punaisenlähteen torin Lenin vartioi edelleen vanhoja suomalaisrakennuksia vanhan vallan muistona.

Kävelykierrokset vaihtuivat bussiretkeen. Kiersimme Repolan, Kalevan, Patterimäen, Pantsarlahden ja Kolikkoinmäen alueet rakennusarkkitehtimme esitelmöidessä meidän, mutta myös neuvostoarkkitehtuurista. Seuraavaksi matkasimme Monrepos'n puiston tuntumaan Saunalahteen, joka vehreydessään teki vaikutuksen. Kiersimme presidentti Martti Ahtisaaren asuinpaikan ja vanhan sotilassairaalan alueen. Alueella on vielä jonkin verran jäljellä suomalaistaloja. Päivä päättyi lounaaseen maineikkaassa pyöreässä tornissa.

"Toista sellaista kaupunkia ei ole", "Suomen kansainvälisin kaupunki" ja "Vanha iloinen Viipuri" ovat käsitteitä, jotka usein liitetään Karjalan pääkaupunkiin. Vaikka aika kultaa muistot ja kaupunki on ollut yli puoli vuosisataa venäläisillä, voi vanhan loiston ja ilmapiirin yhä aistia kaupungin kaduilta ja kujilta.

Timo Mykrä
sukuseuran sihteeri

Viipurin Vesiportinkatu, Suomen kuvatuin ja kauneimmaksi mainittu katunäkymä. Kuva: Timo Mykrä

JUNALLA VIIPURISTA HANNILAN KAUTTA ANTREAAN JA EDELLEEN HIITOLAAN

Menetetyssä Karjalassa oli Suomen tihein rautatieverkosto. Sillä oli suuri vaikutus elinkeinoelämälle ja yksityisille ihmisille ennen autojen valtakautta, jota Suomen hallitsemassa Karjalassa ei ehditty kokea. Rataa rakennettiin myös maanpuolustusta varten ja sota-aikaan se oli korvaamaton väestön siirroissa.

Voisi sanoa että kaikki radat veivät Viipuriin, sillä se oli solmukohta, josta lähdettiin myös länteen ja kohti muuta Suomea. Karjalan rata, joka kulki Viipurista Antrean, Hiitolan ja Sortavalan kautta Joensuuhun, rakennettiin vuosina 1892–94. Radasta tuli merkittävä ja se aukaisi Pohjois- ja Laatokan Karjalan sekä Savonkin talouselämälle reitin rannikolle Viipuriin ja edelleen maailmalle.

Radalla oli suuri vaikutus Antrealle ja sen radan varrella sijaitseville kylille. Hannilan rauhasan elämän se mullisti täysin. Antreasta tuli tärkeä risteysasema. Sieltä rata haarautui Enson kautta Virasojalle ja Vuoksenniskalle, nykyiselle Imatralle.

Rata vilkastutti myös Hiitolan elämää ja asemakylästä muodostui pitäjän keskus. Hiitola oli myös tärkeä risteysasema. Karjalan rata jatkoi pohjoiseen kohti Sortavalaa ja toinen haara tuli etelästä Käkisalimesta. Tämä aina Pietariin saakka ulottuva rata valmistui vuonna 1919.

Karjalan rata oli varsin vilkasliikenteinen. Antrean vuoroja Viipurista oli kymmenkunta päivässä ja Hiitolaan kuusi molempiin suuntiin. Jo tämä osoittaa, että radalla oli suuri merkitys Karjalan taloudessa. Junavuoroja oli mm. välillä Viipuri - Antrea - Vuoksenniska sekä pitkän matkan vuoro välillä Viipuri - Antrea - Hiitola - Sortavala - Joensuu - Nurmes - Oulu. Matka Viipurista Hannilaan kesti tunnin verran ja Hiitolaan vähän päälle kaksi tuntia.

Asemapaikat ja seisakkeet ovat edelleen samat kuin Suomen aikaan. Viipurista lähdettäessä pysähdytään ensin Tammisuolla (Таммисуо), sitten seuraavat Tali (Пальцево), Repola, Karisalmi (Гвардейское), Salojärvi, Kavantsaari (Возрождение), Hannila (Ханнила), Rahikkala (Никифоровское), Kuorekoski ja Antrea (Каменногорск). Jatkettaessa Hiitolan suuntaan seuraavat Koljola (Боровинка), Sokkala (Красный Сокол). Sairala (Бородинское), Inkilä (Инкиля), Ojajärvi (Ояярви), Pukinniemi (Пуккиниэми) ja viimein Hiitola (Хийтола).

Kannaksella eli venäläisittäin Leningradin alueella paikannimet venäläistettiin. Sama koski asemia. Tästä ovat poikkeuksina kuitenkin Hannila ja Tammisuo, jotka saivat säilyttää vanhan nimensä. Siirryttäessä pohjoisempaan kohti Laatokkaa, jätettiin nimet suomalaiseseen asuun kyrillisiin kirjaimin. Inkilä, Ojajärvi, Pukinniemi ja Hiitola ovat tästä esimerkkejä.

Osa vanhoista suomalaisista asemarakennuksista on edelleen käytössä. Venäläiset räjäyttivät Viipurin komean aseman perääntyessään. Sodan jälkeen tilalle rakennettiin ns. Stalinin klassismin mukainen asemarakennus. Myös Antrean ja Hiitolan asemarakennukset paloivat sodan melskeessä. Sodan oloissa vilkkaat asemat ja risteyspaikat säästyvät harvoin tuholta. Karisalmen, Kavantsaaren ja Hannilan suomalaista asema-arkkitehtuuria edustavat rakennukset ovat edelleen pystyssä, kuten myös Sairala, Inkilä ja Ojajärvi.

Vaijalleni Juho Mykrälle Hannilan ja Viipurin välinen rata tuli hyvin tutuksi, sillä hän reissasi sitä lähes päivittäin. Vaijallani oli vuosilippu, joka oli harvinainen tuohon aikaan. Viipurissa hän asioi karjakaupoilla lähinnä kaupungin ja Tammisuon teurastamoissa. Koska koti oli radan varressa, kävi poistuminen junasta kätevästi hyppäämällä. Ensin lensi laukku ja mies perässä. Aseman läheisyyden vuoksi junan vauhti oli hidas, eikä pikkunaarmuja suurempia ruhjeita päässyt syntymään.

Haluaisin joskus kokea vaijani reitin välillä Viipuri - Hannila, mutta pihaan hyppäämisestä voisin luopua. Karjalan rataa pitkin voidaan matkustaa vielä tänäänkin. Mikäpä olisikaan mukavampi tapa kotiseutumatkalle kuin mennä junalla läpi kauniin Karjalan Hannilan ja Antrean kautta Hiitolaan.

Idea tästä heräsi jo viime kotiseutumatkalla ja odottaa toteutusta. Lokakuun rautatiet ajaa tänään kaksi vuoroa molempiin suuntiin Antrean kautta Hiitolaan. Antrean on lisäksi kaksi muuta vuoroa, jotka päätyvät Ensoon.

Matka taittuu edelleen lähes samankestoisena. Viipurista Hannilaan aikaa menee vähän alle tunnin, mutta Hiitolaan kahdesta ja puolesta tunnista aina kolmeen tuntia, joskus jopa ylikin. Kerroko tämä jotakin radan ja kaluston kunnosta vai onko kyse vain aikataulujen järjestämisestä?

Matkaa voi seurata asemittain ja seisakkeittain seuraavista linkeistä. Yhteys on hidas. Ensimmäisen kuvan lataukseen saattaa mennä parikin minuuttia riippuen verkkoliikenteestä ja palvelimen kuormituksesta, mutta seuraavat aukeavat jo nopeammin.

<http://bit.ly/fmIcXw> tai <http://muistio.tieke.fi/m5Ye0x4Bwo>

Timo Mykrä

sukuseuran sihteeri

Alustavan kiinnostuksensa matkaa kohtaan voi ilmoittaa sukuseuran hallituksen jäsenelle, **Sari Kangasniemi**, puh. 050-486 0449, Riekontie 5, 02880 Veikkola, sarikangasniemi (ät) yahoo.com

Hiitolan asemanseutua kotiseutumatkalla vuonna 2005. Kuva: Timo Mykrä

SIIRTOKARJALAISTEN ELÄMÄÄ POHJANMAALLA

Sukuseuramme jäsen, Teuvo Vartio [HIITOLA 2], on osallistunut Siirtolaisuusinstituutin Pohjanmaan aluekeskuksen vuoden 2007 aikana järjestämään muistitiedon keruuprojektiin. Julkaisemme jäsenlehdessä Teuvon kirjoituksia jatkokertomuksena valituin osin. Teemaan liittyvän kirjoituksen kaksi ensimmäistä osaa on julkaistu jäsenlehden viimeisimmissä numeroissa.

Evakkomatka jatkui Mustasaaren Iskmon kylään. Kylän asukkaat olivat ummikko ruotsalaisia. Ainoastaan yksi mies osasi suomea. Keväällä 1945 muutimme Evijärvelle, Jokikylän Kirsilään, Unto Jokelan taloon. Muistiin on jäänyt monia tapahtumia muuttomatkalta Vaasasta Evijärvelle. Vaasassa muuttokuorma lastattiin junaan: maataloustyökalut ja muut isommat tavarat avovauunuun, pienemmät ja herkemmin särkyvät laitettiin jo Karjalassa tehtyihin kuljetuslaatikoihin. Eläimiä oli enää hevonen, kaksi lehmää ja vasikka. Muut eläimet oli teurastettu ja luovutettu kansanhuollon tarpeisiin jo Hiitolasta lähtiessä. Toinen lehmistä, Sorikki nimeltään, oli ollut jo talvisodan evakkomatalla mukana. Äiti, isä, minä ja eläimet matkustimme samassa umpivaunussa (mullivaunussa).

Sisareni Laila ja veljeni Aulis tulivat serkkuni Mykrän Elvin saattamana normaalilla henkilöjuna- vuorolla myöhemmin. Alahärmän Voltin asemalla vaunut tyhjennettiin. Hevoskärryyn lastattiin niin paljon tavaraa, kuin arvelimme hevosen jaksavan vetää. Lehmät köytettiin kärryn perään kiinni. Äiti ja minä lähdimme matkaan hevosella lehmien kanssa kohti Evijärveä. Isä jäi odottamaan kuorma-autoa. Lähdön hetkellä minä aloin itkemään ettemme löydä isää enää koskaan. Lohdutukseksi ja vakuudeksi, että kyllä tapaisimme Evijärvellä, isä lupasi ostaa minulle leikkihevosen, jonka sainkin seuraavana päivänä Evijärven Kuoppa-aholla, jossa isä oli meitä vastassa.

Teimme äidin kanssa matkaa, ja välillä pysähdyimme huilaamaan, koska lehmät olivat väsyneitä. Illansuussa näimme ison talon tienvarrella. Niinpä päätimme mennä kysymään yösijaa, kun lehmätkin olivat väsyneitä, eivätkä tahtoneet enää kävellä. Kun pysähdyimme talon pihaan, lehmät kävivät heti makaamaan. Talon väki ei antanut meidän jäädä yöksi, vaikka äiti yritti selittää, etteivät lehmät enää jaksaneet kävellä. Sanoivat, että kun menette eteenpäin, niin siellä on majatalo tienvarressa. En muista tarkkaan sanoivatko he, että tämä on pappila, mutta ainakin myöhemmin saimme tietää, että kyseinen talo oli Korttesjärven pappila. Kyllä se majatalo sieltä aikanaan löytyi. Majatalon isäntäväki oli oikein ystävällisiä meitä kohtaan. Isäntä tuli riisumaan hevosen ja vei sen heinäpellolle syömään. Lehmät söivät ruohoa tienpientareella.

Seuraavana päivänä saavuimme Kirsilään, Unto Jokelan taloon. Meidän oli oikein hyvä asua siellä, vaikka ei ollutkaan kuin yksi huone käytettävissä. Soppu sijaa antoi. Jokeloista tulikin oikein hyvät ystävät meidän perheemme kanssa koko loppuelämän ajaksi. Keväällä 1947 ostimme Evijärven Kerttuan järven rannalta maatilan vapaaehtoisella kaupalla. Ja niin meistä tuli etelä-pohjalaisia.

Pitkä evakkomatka oli päättynyt, mutta muistot eivät koskaan unohdu. Tapahtumat ovat vaan olleet niin poikkeukselliset, eikä niiden kulkuun ole voinut itse paljon vaikuttaa, siksi ne säilyvät muistoissa.

Teuvo Vartio

STANDAARIN JA ISÄNNÄNVIIRIN LISÄTILAUKSET

Kannaksen Mykrien vaakuna-aiheesta on toteutettiin vuonna 2007 sukustandaari ja isännäviiri, jotka ovat jo loppuunmyyty. Tiedusteluja on kuitenkin vieläkin tullut, joten sukuseura haluaa tarjota kaikille sukulaisille uuden mahdollisuuden hankkia sukutuotteita.

Uusintatilausta varten isännäviirejä pitäisi saada tilaukseen yhteensä vähintään 10 kpl ja sukustandaareja 20 kpl, jotta tilauksia voidaan ylipäättään tehdä.

Alustavan kiinnostuksensa tuotetilauksia kohtaan voi ilmoittaa sukuseuran hallituksen jäsenelle, **Sari Kangasniemi**, puh. 050-486 0449, Riekontie 5, 02880 Veikkola, sarikangasniemi [ät] yahoo.com

Sukuseuran nettisivuilla <http://www.mykrat.net> on myös lomake, jolla voi tehdä ennakkotilauksen.

Hinnat ovat tässä vaiheessa vain arvioita, mutta liikkuvat samalla tasolla kuin aiemminkin (standaari **30** euroa, viiri **60** euroa + postimaksut 10 euroa/tilaus).

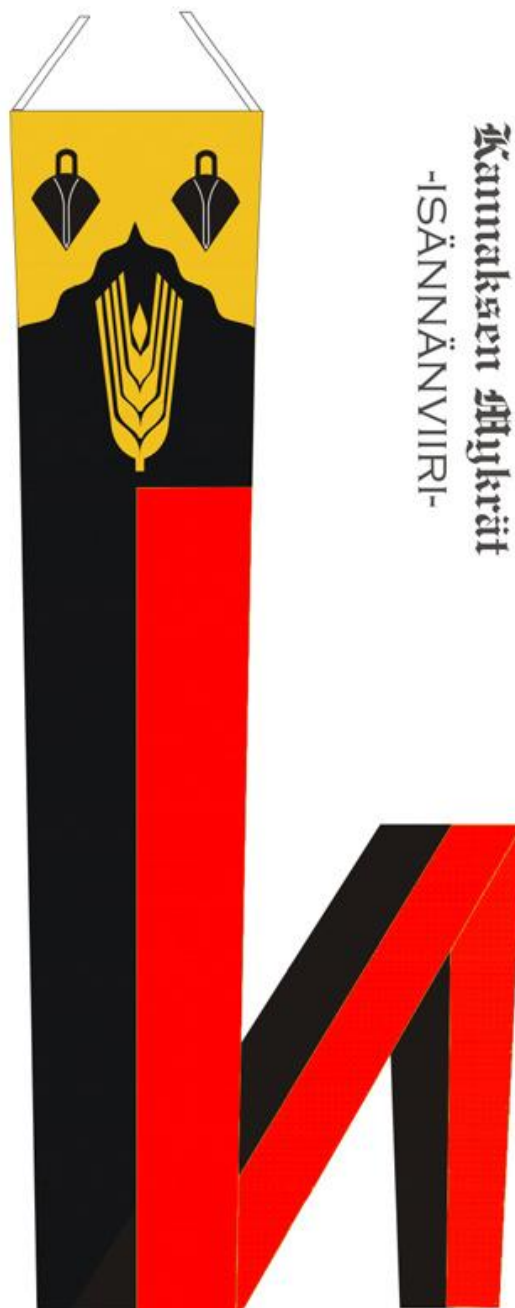
Samalla voi ehdottaa tilattavaksi muita sukutuotteita, esim. sukuvaakuna-aiheisia postikortteja.

Sukustandaarissa on kaksivärinen painatus (musta-kelta) laadukkaalla kaksin- tai kolminkertaisella kankaalla. Mukaan tulevat tupsut, niklattu tanko, marmorilusta ja säilytyskotelo.

Isännäviiri painetaan kolmivärisenä laadukkaalle kankaalle, jossa yläosassa on sukuseuran vaakuna-aihe väreinä musta-kelta. Alaosan värit ovat puna-musta. Isännäviiriin sisältyy kolmionaru ja viiriliitin.

Myyntituotteiden malli-aihiot ovat esillä ohessa. Ne on suunnitellut Suomen arvostetuin heraldinen, taiteilija tamperelainen Harri Rantanen.

MYKRÄN SUVUSSA TAPAHTUU

Jäsenten merkkipäivät 2010

03.01.	Koponen (o.s. Roininen) Aino, <i>Hyvinkää</i>	pso HIITOLA 1+2	80 vuotta
08.01.	Mykrä Martti, <i>Riihimäki</i>	ANTREA	60 vuotta
19.01.	Kaunismäki (o.s. Pulli) Lea, <i>Tampere</i>	pso HIITOLA 2	70 vuotta
15.02.	Matilainen (o.s. Mykrä) Maija-Liisa, <i>Kuopio</i>	KIRVU	65 vuotta
09.03.	Rinne Auvo, <i>Söörmarkku</i>	pso HIITOLA 1+2	70 vuotta
29.03.	Mykrä (o.s. Kallio) Sirpa, <i>Salo</i>	pso HIITOLA 1+2	65 vuotta
25.04.	Kallinen Paavo, <i>Polvijärvi</i>	pso HIITOLA 2	60 vuotta
16.06.	Mykrä Kauko, <i>Tanska</i>	HIITOLA 1	70 vuotta
23.06.	Kaunismäki Teuvo, <i>Tampere</i>	HIITOLA 2	70 vuotta
27.06.	Mykrä (o.s. Kurki) Hilikka, <i>Riihimäki</i>	pso ANTREA	90 vuotta
28.06.	Laalo Raimo, <i>Hämeenlinna</i>	HIITOLA 1+2	70 vuotta
02.07.	livonen Teija, <i>Lavia</i>	HIITOLA 1+2	65 vuotta
11.07.	Mykrä Heikki, <i>Valkeakoski</i>	JÄÄSKI	60 vuotta
11.08.	Kekki (o.s. Roiha) Hilikka, <i>Ulvila</i>		80 vuotta
19.08.	Mykrä Jyrki, <i>Lahti</i>	ANTREA	50 vuotta
07.09.	Naukkarinen Pentti, <i>Imatra</i>	HIITOLA 1+2	65 vuotta
21.09.	Pasanen (o.s. Ryösä) Raija	HIITOLA 2	65 vuotta
26.09.	Ilves (o.s. Mykrä) Ritva, <i>Joutseno</i>	HIITOLA 1+2	70 vuotta
28.10.	Mykrä Olli, <i>Heinola</i>	ANTREA	60 vuotta
28.10.	Räsänen (o.s. Mykrä) Anna-Liisa, <i>Tuusula</i>	ANTREA	60 vuotta
06.11.	Mykrä (o.s. Setälä) Marja-Liisa, <i>Hamina</i>	pso HIITOLA 1+2	65 vuotta
13.11.	Heinonen (o.s. Mykrä) Elvi, <i>Ulvila</i>	HIITOLA 2	85 vuotta
24.11.	Perttula (o.s. Mykrä) Marja Leena, <i>Pomarkku</i>	HIITOLA 1+2	65 vuotta

Kannaksen Mykrät -sukuseura onnittelee sankareita!

Kuolleita

- † Veikko Heinonen [HIITOLA 2], s. 15.8.1922 Kurkijoki, k. 17.4.2010 Ulvila.
- † Raija Leena Forssell, o.s. Mykrä [JÄÄSKI], s. 1935 Jääski, k. 2010.

Kannaksen Mykrät -sukuseura ottaa osaa omaisten suruun

Sukuun syntyneitä lapsia

- * Mikko Mykrän ja Eva Gröndahl-Mykrän poika, Atte Oskar, s. 9.5.2010 Vantaa, kastettiin 4.7.2010, HIITOLA 2.

Kannaksen Mykrät -sukuseura toivottaa perheille onnea!

Jäsenlehdessä ilmoitetaan Mykrä-sukuun kuuluvien sukulaistemme merkkipäivistä ja muista elämäämme liittyvistä merkittävistä tapahtumista, esim. ammattiin valmistumisista ja kastajaisista. Myös muistokirjoituksia julkaistaan.

Ilmoita tulevista tapahtumista seuralle! Kannaksen Mykrät -sukuseura pyrkii muistamaan jäsentensä kohtaamia merkittäviä tapahtumia paitsi jäsenlehdessä, niin mahdollisuuksien mukaan myös muulla tavoin, esim. syntymäpäiväkortein ja suruadressein.

Mikäli et halua, että sinun tai lähiomaistesi tietoja julkaistaan jäsenlehdessä, ilmoita siitä Kannaksen Mykrät -sukuseuralle hyvissä ajoin ennen seuraavan jäsenlehden ilmestymistä!

Yhteydenotot sähköpostitse: info [ät] mykrat.net

ILMOITUKSIA

Vuoden 2011 jäsenmaksusuoritukset

Sukuseuran varsinaisille jäsenille tullaan maaliskuussa postittamaan jäsenmaksulomake saatekirjeineen. Maksulomakkeesta näet myös maksuhistoriasi. Muistathan maksaa vuotuisen jäsenmaksusi sekä mahdolliset puuttuvat suoritukset.

Henkilökohtaisen viitenumeron käyttäminen on myös suotavaa, sillä jokaisesta ilman viitettä olevasta maksusta seura joutuu maksamaan pankille tietyn summan.

Yhteydenotot tarvittaessa sukuseuran rahastonhoitajaan: **Tapio Mykrä**, tapio.mykra [ät] pp.inet.fi, 0400-881595.

Läh.

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry
c/o Juhana Mykrä
Radiomastontie 1 A 12
FI – 90230 OULU